

hurtig og energisk Udvikling af Lænderpostvæsenet. Jeg kan maasse benytte Leiligheden til ogsaa at udtale min Paassjonnelse af det Forslag, som er stillet til os med Hensyn til Udvikelse af Telegrafnettet, og jeg skal specielt nævne Drettelsen af Stationer paa Girtshals, i Trøense og paa Bogo. Herved vil man nemlig imødekomme Folks Trang, som — og det gjælder navnlig det sidstnævnte Sted — ofte ikke have nogen Talsmand her, fordi de, naar der vælges til Rigsdagen, som oftest ere fraværende og derfor ikke kunne faa deres Interesser specielt varetagne paa den danske Rigsdag. (Modsigelse.) Sa! jeg kender ikke noget Exempel paa, at der har været farende Sømand tilstede her i Salen, og det var hertil, jeg sigtede. Med Hensyn til det sidstnævnte Sted, som jeg specielt kender, maa jeg maasse benytte Leiligheden til at give nogle Dplysninger, idet jeg fra Finantsministeriet har haabt de Aktstykker tillaaens, der vedrøre dette ringe Spørgsmaal. Det ses heraf, at Sogneraadet paa vedkommende Sted i et efter min Opfattelse, og det maa jo ogsaa være Ministeriets, vel motiveret Andragende, hvortil et større Antal Skibsførere og nogle Skibsødere have sluttet sig, har udviklet de Grunde, som talte for denne ringe Udvikelse, og disse Grunde ere dels hentede fra den ingenlunde ubetydelige Del af farende Sømand, som findes der, dels fra Hensynet til Lægeforholdene, idet en Telegraf i en væsentlig Grad vil bøde paa det ikke saa ganske ringe Savn for Befolkningen, at der ingen Læge findes paa Stedet, og endelig er der henvist til den Nytte, som det kan være for Postforbindelsen, idet der herigennem kan gives nyttige Dplysninger om Forholdene i disse Farvande. Det er de Grunde, som udførlig ere fremsatte i disse Bilag, og det glæder mig som sagt, at Ministeriet har flænket disse Grunde sin Anerkjendelse, og det skalde have gjort mig ondt, at den Omstændighed, at jeg tilfældigvis bor paa denne D, skalde have været Grund nok for Ministeriet til at forhindre en Foranstaltning, hvorpaa Befolkningen efter den hele Udvikling, som disse Forhold have taget, og i Overensstemmelse med de Betragtninger, som ved Udviklingen af vort

hele Telegrafvæsen ere blevne gjorte gjældende, har et gyldigt Krav paa. Det er dog mærkværdigt med de Betragtninger, som man oftemoder paa det Sted, hvor Rigsdagen samles. Man skalde næsten tro, at der er Foll i Kjøbenhavn, hvis Verden slipper op ved Søerne eller idetmindste udenfor Broerne, thi medens de ikke have noget kritisk Die for, hvad der bevilges for Kjøbenhavn, og hvad der muligvis derpaa kunde spares, saa have de saameget skarper Blik for, om der falder nogle Smuler fra Herrens Bord, om jeg saa maa sige, ud til Provindserne. Begynder man at anlægge nogen Jernbane, f. Ex. vore i Sjælland, saa er det et Offer paa den jydsk Molochs Alter, men gaa vi frem som taar, hvor der forlanges Penge til en ny Toldbygning, Postbygning, Mønt, botanisk Have, Anlæg, som, hvis jeg tager Theatret med, ville løbe op til mellem 1 og 1½ Million, har saa Noget hørt et eneste kritisk Ord herom? Nei! Jeg tror, at det er et Spørgsmaal, som kunde trænge til en nærmere Overveelse — og jeg vil navnlig anbefale det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Fredriksen) noget notere at studere dette — om det ikke er en stor Ulempe for vort Samfund at have saa stort et Hoved, tilmed naar Hovedet foresten ikke i alle Henseender er godt. Jeg tror, det vilde være meget onfseligt, om vi med Hensyn til Udviklingen af disse Forhold kunde decentralfere noget mere, end vi gjøre, og saa Foll til at indse, at det lille Samfund har Krav paa at faa sine Interesser varetagne overalt fra Bøstehav til Dresund. Der gives, som det forekommer mig, Foll, som langt lettere se over Dresundet end over Belterne, men dette er ikke den rette Danstthed og efter min Formening heller ikke den rette Skandinavisisme. Jeg tror, det var onfseligt, om Foll i saa Henseende kunde lære at se Stillingen paa en anden Maade. Vi ere stille ved Sund og ved Belt, men efter min Anskuelse udgjør det danske Samfund ikke flere, end at det er yderst vigtigt, at vi i alle Spørgsmaal, som just ikke gaa paa Livsbetragtninger løs, med Hensyn til vor indre Udvikling, holde sammen. — Hvad nu angaar den finantsielle Opgjørelse med dette Finantsforslag for Die,